

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Timotheo clarißimo. 384.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Τιμόθεω λαμπροτάτω. τπδ.

Timotheo clarissimo. 384.

Ὅτι μὲν τὸ φράσον οὐκ εὐχάπαφρον ἦτον ἔχεις, ἔδὲ τὸ ἀνδρείον ἀήμερον. ἢ γὰρ φιλάνθρωπία κολάζει ἢ ἀμύπητα, ἀπαντὲς ἴσμεν. ὅτι δὲ λέγῃ σε καὶ τὰς ἄλλας ἀρετὰς ἀναδύσασθαι, ἵνα εἰ πᾶσι διαλάμπῃς, τὸ τοῦ πατρὸς ἐμοῦ μάλιστα.

Quodd tu quidem non despicabilem lenitatem habeas, nec agrestem & immanē fortitudinem (humanitas enim ac mansuetudo crudelitatem coercet) omnes exploratum habemus. Quodd autem aliis quoque virtutibus redimitum te esse oporteat, ut in omni laudis genere clarus sis, hoc ex me discas velim.

Θεοδοσίω πρεσβυτέρω. τπε.

Theodosio Presbytero. 385.

Οὐχ ἀπλῶς ἐπιτίθεται ὁ θεὸς πειραστὴς τοῖς ταῦτιν τιμω χερσὶν ἡμίονοις πλέουσι θάλασσαν, ἀλλὰ φράστοι διακωδωνήσαι, καὶ τὰς ῥοπάς καὶ τὰς ὀρμάς τῆς ψυχῆς καταμαθῶν ἕως ἐπιχειρῆ, καὶ τὰς μηχανὰς πλέκει. Διότι γὰρ εἰς πορνείαν οὐκ ὤθησε τὸ Ἰσδαν, ἀλλ' εἰς πορνείαν οὐκ ὤθησε τὸ κείνο μὲν τὸ μέρος ἕωρα ἡσφαλισμένοι, τὸ δὲ πρὸς φιλοχρηματίαν σφαλερόν καὶ σαθρόν. Ἐκ γὰρ τῆς κλοπῆς τὸ γλαυσοκόμου ἠλπίσει καὶ εἰς πορνείαν αὐτὸν ραδίως ὀρμήσῃ. τὰς ὀρμάς οὐκ ἐκείτω καὶ τὰς ῥοπάς, καὶ τὰς συγκαταθέσθαι πολυπραγμοῦν, καὶ ἔδνα κερὸν ἔδ' ἕωρα πρὸς ἀλείψων, ἕως τὰς ἕλας ἐξωθεῖ χρηγῆ, καὶ εἰς δ' ὑπερπέως ἔχοντα ἀθάναται, εἰς κείνο πθέρσκει. λέγῃ οὐδ' πανταχόθεν ἡσφαλισθαι τὸ εὐδοκίμον. πολλάκις γὰρ πολιτείας ὡσπερ πόλιν ἄπορθητοῖς τέχεσι πεπορωμένω, διὰ μέρες σαθρὴ παρεστήσατο, ματαίαν τιμω τῆς λοιπῶν τέχων δέξαι ὀχυρότητα.

Non simpliciter adoritur callidus ille praedo eos, qui hoc tempestatis plenum mare nauigant: verum exploratis prius atque cognitis animae propensionibus & appetitionibus, ita demum aggreditur, ac machinas suas instruit. Quid enim est, quomobrem Iudam non ad libidinem, sed ad proditionem impulerit? Nimirum quia partem illam praesidiis firmatam videbat: eam autem, quae ad auaritiam pertinebat, infirmam & imbecillam. Ex crumena enim furto in spem venit fore, ut ipse ad proditionem quoque facile se conferret. Quocirca vniuscuiusque appetitiones atque inclinationes & assensus inquirens, nec tempus vllum aut horam praetermittens, ita denique materias externè subministrat, atque in ea parte, ad quam eum propensionem habere sentit, vulnus infert. Ac propterea eum, qui laudem & gloriam consequi cupit, omni ex parte munitum ac obseptum esse oportet. Sapienter enim hominis vitam, non secus ac ciuitatem quandam inexpugnabilibus muris circumdatam, per nutantem & imbecillam partem ditioni suae subiecit, atque inanem & inutilem reliquorum murorum firmitatem reddidit.

Ελισαῷ μονάζοντι. τπε.

Elisao monacho. 386.

Εἰ ὁ ἅγιος Δανιὴλ ἄγγελον θεασάμενος, καὶ ἀγαθὸν τὸ κάλλος τῆς ὀφθέντος, ὡρμηλῶς ἐπέσειν. Ἐκπλαγῆς ὡρμηλῶς τὸ παρὰ δόξον τῆς θεᾶς, ποῖαν ἔδειξεν ἄπολογία, οἱ πατρὶ καὶ ἡμῶν μεσιτεύειν τολμήσῃς, καὶ τιμω ἀρρη-

Si sanctus Daniel, Angelum conspicatus, atque ex conspectu pulchritudine admiratione percussus, in terram pronus cecidit, spectaculi videlicet nouitate attonitus, quamnam tandem accusationem habituri sunt, qui Patri & Filio arbitros ac

Ανα iiij